

15.00 Επιφωνήματα

ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΑ → Είναι άκλιτες λέξεις με τις οποίες **μπορώ να εκφράσω τα συναισθήματά μου** (δηλαδή τον θαυμασμό, τον πόνο, τη λύπη, τη στενοχώρια, την απορία μου), **να πραγματοποιήσω πράξεις** (π.χ. παρακίνηση, έπαινο, κάλεσμα, ευχή) **ή να δηλώσω τη στάση μου σε μια κατάσταση** (π.χ. άρνηση, ειρωνεία, δυσπιστία).

Οι κυριότερες κατηγορίες επιφωνημάτων είναι :

- α. Όσα εκφράζουν **θαυμασμό**: Α!, ποπό!, ω! κ.ά.
- β. Αυτά που εκφράζουν **απορία**: Α!, ο!, μπα!, ε; κ.ά.
- γ. Όσα δείχνουν **πόνο, λύπη ή στενοχώρια**: Αχ!, ω!, αμάν!, άου!, οχ!, αλίμονο!, α! κ.ά.
- δ. Αυτά που εκφράζουν **ευχή**: Μακάρι!, είθει! κ.ά.
- ε. Όσα δηλώνουν **έπαινο**: Μπράβο!, εύγε!, ζήτω! κ.ά.
- στ. Όσα φανερώνουν **κάλεσμα**: Ε!, επ! κ.ά.
- ζ. Όσα εκφράζουν **ειρωνεία**: Ε!, ου! κ.ά.
- η. Όσα **παρακινούν και το αντίθετο**: Άντε!, ε!, άμε!, μαρς!, στοπ!, σουτ! κ.ά.
- θ. Αυτά που δηλώνουν **άρνηση ή δυσπιστία**: Χμ!, μπα!, αμ δε! κ.ά.